

Байковец – Ст.р., СИ 1,5, пасища, ниви.

Байрака – Кам., С 1, нисък гол хълм, на който военните забивали знаме при провеждане на стрелби, от тур. *bayrak* ‘знаме’ (СРТ).

Байраклий алан – Ж.б., СЗ 2.

Байраклий тарла – Б.д., СИ 1,2. Поляна, на която се събирали мюсюлмани от Боров дол, Бяла паланка и Жълт бряг да празнуват байрам. От тур. *bayram* – мюсюлмански празник.

Байраците – Кам., СИ . Изсечен горски участък, в който са оставени прави дървета за строителен материал. Метафорично (СРТ).

Байча – 1.Кал., СЗ 3,3, връх; 2. Глуш., СЗ 3. Поляна с чешма в гора. Някога там имал кошара *Байчо* от изчезналото село Матей. ДИ: *Байчовото*.

Байчито – Г., Ю 12, равно, преди гора, сега обработваема земя.

Байчов дол – 1.Ич., СЗ 3,4, усойно място; 2. Б., СЗ 1,2, усойно място по Беленска река (ГХХ). От ЛИ *Байчо*.

Байчов трап – Ич., СЗ 4, падина, от ЛИ.

Байчо къръ – Бл., Ю, равно, обработваема земя. От ЛИ *Байчо*.

Бакаджика – Г., С 2. Високо място с широк обглед. От тур. *bakasak* ‘изглед’.

Бакалов орех – Др., С 1,5. Орех в лозя, по ФИ *Бакалов* (СРТ).

Бакдолу – Из., от емл. рег.

Бакчийте – Ш., от рум. вл.

Бакън таш – Б.д., от запис.

Бакърджийска могила – Др., 3. От запис през 1984 г.

Бакърджий сърт – Бож., ЮЗ. Планинско било, свързано с предание за съществували 40 бакърджийски дюкяна.

Балабан дерё – 1. Ст.с., С 4. Дол, обрасъл с дъбова гора. От тур. *balaban* ‘огромен, грамаден’ (ГХХ), вид сокол за лов; 2. Ш., С, Ю през селото, дол и рекичка; 3. Сред., ЮИ 0,5; 4. Стр., ЮЗ 2, дол и рекичка, л. пр. на Орта дерё.

Балабанец – Б., от търг за нива, 1905 г.

Балабаница – В., 3 3,5, стръмно, обрасло с гори. По ПИ (ГХХ).

Балабанката – 1. Др., И, мостче на границата със землищата на Трапоклово и Зимница; 2. Тр., ЮЗ 0,6, голямо заоблено възвишение.

Балабанските ниви – Тр., от предишен запис.

Балабанското дерё – Тр., от предишен запис.

Балабан чайр – Сред., от емл. рег.

Балабан чукър – Нов., ЮИ 1, малка падина, залесена с бор (ГХХ).

Баладжа – Реч., СИ 1,8, равно, обработваема земя. ДИ: *Балъ тарла*.

Баладжак – Нов., СИ 1.

Баладжалък – 1.В., СЗ 1, дол, смесена гора (ГХХ); 2.Гр., СИ 2,5, дъбова гора (ГХХ); 3.Нов., Ю 1,5, дъбова гора (ГХХ).

Баладжалъка – Бож., от предишен запис.

Баладжилъка – М.Ч., гора, преди поляна.